

2den Behandling idag, men man kunde da tage den ordinairt til 2den Behandling paa Mandag, til hvilken Tid den vil have henligget i 3 Gange 24 Timer. Jeg bemærkede ogsaa igaar, at, hvis det var Thingets Mening, at Lovforslaget skulde blive til Lov i denne Session, saa maatte man gaae ind paa en extra-ordinair Behandlingsmaade med Hensyn til Sagens forestaaende anden Behandling.

B. Christensen: Jeg vilde blot tillade mig at understøtte, hvad den næstsidste ærede Taler (Dahl) har anført om det Unskelige i at følge den høitærede Formands Forslag og altsaa ikke udsætte den foreliggende Sag for Nødvendigheden af at blive henlagt. Jeg kan vel indsee, at der kan være nogen Betænkelighed eller noget Unstykke om i en og anden Henseende at komme til en videre Bearbejdelse af Sagen, end der er skeet; men det forekommer mig, at det vil kunne naaes ad en anden Veje, og at det ikke medfører som nogen Nødvendighed, at vi skulde standse Lovforslaget. Jeg understøtter derfor for mit Vedkommende det af den ærede Formand fremsatte Forslag om at tillade en extra-ordinair Behandling idag, idet jeg haaber, at Sagen da kan tages extra-ordinairt til 3die Behandling paa Mandag.

Formanden: Jeg skal dog bemærke, at det egentlig ikke er noget Forslag fra Formanden, hvorom her er Spørgsmaal; men Formanden har ikke havt Betænkelighed ved at give Thinget Afgang til at afgjøre, om det vil behandle denne Sag extra-ordinairt.

Indenrigsministeren: Forsaavidt Realiteten dog afgiver noget Grundlag for Afgjørelsen af det formelle Spørgsmaal, vil jeg blot til hvad min ærede Ven fra Moesgaard (Dahl) yttrede tillade mig den Bemærkning, at der dog er et Punkt i Loven, som vil komme til at hvile paa Thingenes Autoritet, nemlig de tre Maanedre, som ere fastsatte i § 1. I den Henseende er den tidligere nedsatte Commissions Majoritet ikke gaaet saavidt, den meente ikke, at man skulde tage de fulde tre Maanedre fra 1ste Juni til 1ste September. — I alle de andre Punkter støtter

Lovforslaget sig derimod til Commissionens Majoritet.

Dahl: Jeg skal kun bemærke, at, saavidt jeg erindrer, var det kun 15 Dage, der udgjorde Forskjellen.

Beskyldning: Jeg skal kun bemærke, at, forsaavidt der er Tale om Muligheden af at bringe denne Lov igennem i denne Session, maa jeg dog antage, at det turde have sine store Betænkeligheder for Landsthinget. Det er et Lovforslag, der fordrer særligt Kjenndskab til de stedlige Forhold; som derved berøres, og, saavidt mig bekendt, have vi her i Landsthinget Medlemmer, — idetmindste veed jeg eet Medlem —, som have særligt Kjenndskab dertil. Jeg maa derfor holde for, at det vilde være bedre, om Landsthinget gik ind paa selve Sagen og ikke lod den gaae igennem uden Udvalg. Det er, troer jeg, et meget vanskeligt Forhold for Medlemmerne at bedømme, og jeg troer, at, er der nogen Leilighed, hvor det er hensigtsmæssigt at have et Udvalg, forsaavidt der nemlig findes Medlemmer i Forsamlingen, som have specielt Kjenndskab til Sagen, saa er det vistnok ved en Sag som den her foreliggende, og jeg kan derfor ikke ansee det for hensigtsmæssigt, at Sagen saaledes uden Videre gaaer igennem Landsthinget. Med Hensyn til den hensigtsmæssigste Fremgangsmaade, kan det jo være tvivlsomt, hvorvidt man skal nægte at behandle Sagen strax, eller om man skal stille den i Bero ved at nedsætte et Udvalg; men det antager jeg at være uden Betydning i formel Henseende.

Drejser: Jeg skal tillade mig at slutte mig til dem, der ønske, at Sagen maa komme under Forhandling idag. Jeg har forrige Gang yttret en Tvivl med Hensyn til selve Loven, men netop derfor kunde jeg særdeles ønske, at der maatte blive Leilighed til, om muligt, at faae denne Tvivl hævet ved en Forhandling. Skulde man da ved Slutningen af denne Forhandling finde, at Sagen burde nærmere prøves, saa bliver der endda lige god Leilighed til at forhindre dens endelige Afgjørelse i denne Session.